

Wywód uciążliwości Trynczanki w sprawie Jankowskich o sprzedaż domu na Grzegórkach.

Or. Archiwum Narodowe w Krakowie, sygn. 29/200/1716 (d.WM 243), s. 573–575.

Edycja krytyczna: Mateusz Mataniak.

14 X 1819

[s. 573]

Oryginał.

Wywód uciążliwości. Ze strony Zofii Trynczankiej apelującej, przeciwko wyrokowi Trybunału I Instancji w dniu 17 kwietnia br. między nią a apelowanymi Walentym i Marianną Jankowskimi małżonkami, zapadłemu.

Wysoki Sądzie Apelacyjny !

Apelująca Zofia Trynczanka wnosi, iżby wyrok zaapelowany co do wskazanej stanowczej przysięgi apelowanym uchylony, i już na koszty sporu skazanymi byli. Istota sprawy. W 1811 r. sprzedali apelowani dom swój na Grzegórkach przy Krakowie stojący, teraźniejszej apelującej za sumę dobrowolnie umówioną 140 złp i z obowiązkiem odrobienia zaległej, a do dworu należącej się pańszczyzny. Jednak zapomniawszy apelowani o skuteczniejszej sprzedaży, wynieśli w 8 lat po tym skargę do sądu a quo, przedstawiając jakoby domu i gruntu w mowie będącego nie sprzedali, ale tylko w najem wypuścili. Żądając zarazem, iżby apelująca z posesji domu ustąpiła [s. 574] i do zdania kalkulacji z pobieranych dochodów zniewolona była. Sąd a quo nie przychylił się wprawdzie wprost do żądania apelowanych, jednak wskazał tymże przysięgę stanowczą, na udowodnienie własnego apelowanych twierdzenia, że domu nie sprzedali. Lecz przysięga ta nie ma w niniejszym sporze miejsca. Że apelująca jest właścicielką domu spornego mówi za nią spokojne ośmioletnie posiadanie, [które] prawny tytuł, bo umowa o sprzedaż poprzedziła. Apelująca umowy tej dowód świadkami ofiarowała, co równie i teraz uczynić chce, ile że prawo dowodu takowego jako w przedmiocie 150 franków nieprzechodzącym, dopuszcza. Sprzedaż nawet ta nie tylko jest zupełną, ale i dokonaną. Według art. 1583 KC sprzedaż jest zupełną, jak skoro nastąpiło umówienie o rzecz i wartość onej. W niniejszym sporze nie tylko cena rzeczy oznaczona i zaspokojona, jak w razie zaprzeczenia świadkami dowiedzionym być może, ale nawet rzecz sama oddana i przez 8 lat ciągle i spokojnie przez apelującą posiadana jest. Tak więc [s. 575] żądanie apelowanych w sądzie a quo jako na żadnej zasadzie nie oparte, winno być uchylonym. Tym bardziej, że apelowani twierdząc, jakoby dom w najem wypuścili, nigdzie jednak ilości opłacać się winnej nie kładli. Przysięga stanowcza nie mogła być apelowanym wskazywana, bo ci twierdzili, że dom w najem wypuścili, czego apelująca zaprzeczała. Za czym tejsze przysięga wyznaczona być mogła. Gdy więc wyrokiem zaapelowanym oczywiście

apelująca uciążona jest, uprasza przeto Najwyższego Sądu, by wyrok ten zmienionym, apelująca do dowodu przez świadków dopuszczona, apelowani na zwrot kosztów sporu skazanymi byli.

Kraków, dnia 14 października 1819 r.

[Podpis] Jankowski.

Kopię o godzinie wpół do 9 [] odebrałem dnia 14 października 1819 r.

[Podpis] Kozłowski.

[cytowane przepisy: Kodeks Cywilny Napoleona, art. 1583]

[hasła: umowa kupna-sprzedaży, podwójny skutek (zobowiązująco-rozporządzający) umowy kupna-sprzedaży, przysięga stanowcza, dowód ze świadków, wartość przedmiotu sporu]